

فرنگستان، و در انتقاد از بی‌کفایتی و بی‌تدیری دولت وقت در اداره امور مملکت و غفلت از اصول ترقی ملل پیشتر فته دنیا؛ که به قلم یکی از صاحب نظران دوره قاجار نوشته شده است.

تهران؛ ملی؛ شماره نسخه: ۶۸۵۲

خط: نستعلیق شکسته، بی کا، بی تا؛ افتادگی: آغاز و انجام؛ مصحح؛ تصاویر: در قسمت داخلی لت روی این نسخه عکسی الصاق شده که ظاهراً عکس مؤلف می‌باشد ولی جیزی از مشخصات صاحب عکس قید نشده است؛ جلد: مقوایی، ۳۱ گ، ۱۳ سطر (۱۶×۱۰)، اندازه: ۷/۷×۲۱/۴ سم [رايانه]

نقد المنطق > التقييم

● نقد النصوص في شرح نقش الفصوص / عرفان و تصوف

جامی، عبد الرحمن بن احمد، ۸۹۸-۸۱۷ قمری
 jāmī, ‘abd-or-rahmān ebn-e ahmad (1415 - 1493)
 وابسته به: مفتاح النصوص = نقش القصوص; ابن عربی، محمد
 بن علی (۵۶۰-۶۳۸ق)
 تاریخ تألیف: ۶۴۳ق

ابن عربی، در نتیجه خواهی که دید، پرفوژترین اثر خود را به سال ۲۷۰ق پدید آورد به نام «فصول الحکم و خصوص الكلم» که در آن مباحث اصلی تصوف را به صورت علمی درآورده است و از نفیس ترین کتب عرفانی درسی به شمار می‌رود. ابن عربی این کتاب را گزین نموده است و رساله‌ای از آن بیرون آورده به نام «نقش الفصوص». این کتاب را عبدالرحمان جامی شرح نموده و به نام «نقد النصوص فی شرح نقش الفصوص» نامیده است. این گزارش بنایه گفته جامی به جهت تصحیح عبارات و توضیح اشارات «نقش الفصوص» بی‌شائبه تکلف و عارضه تصرف به تصریح درآمده است.

انجام: از بزم صفا به شاد کامی ×× یک جام حواله کن به جامی
زان جام مدام مست و واله ×× دارش بمحمد و آله
چاپ: با تحقیق ویلیام چیتیک (تهران، موسسه حکمت و فلسفه:
۱۳۸۱ (جام دوم))

[کشف الظنون ۱۹۷۵/۲ و ۱۹۷۵/۱؛ الذريعة ۱۴۰۸/۲۸۰ و ۱۴۰۵/۱۶؛ نسخه‌های متزوی ۱۴۶۵/۲؛ فهرست آثار جامی در اوزبکستان ص ۵۲ و ۶۲؛ تاشکند ۱۴۷۳/۸؛ عثمان بیحی ۱۴۵۵/۱؛ فهرست متنواده متزوی ۶۹۶/۷]

آغاز و انجام: برابر
خط: نستعلیق، بی کا، تا: ۱۳۰۶، افتادگی: وسط (صفحه دوم
افتاده)، واقف: خان بابا مشار، جلد: مقوا، گ، ۲۴۹، ۱۷ سطر،
انداز: ۱۰۱۹ سم [ف: ۱۱- W]

خط. سعی بی ۱۱، فرن ۲۳ سطح، اندازه: ۱۴×۲۳ سم [محدث ارمومی مخ: ۱-۴۴۳] ۱۸۴
۲. قم؛ مسجد اعظم؛ شماره نسخه: ۱۷۳۶/۲

اغاز؛ برابر، انجام؛ حيث قال لو يقدم التأثير لكان متوسطاً بين المؤثر والاثر فلم يكن معلول اول للقدیم لعالي وللغيره و وجه الاندفاع ظاهر بعد ما فصلناه

٢. فقیر، گلستانیان، شماره نسخه: ۱۱۴۲
 ۷/۴۲-۱۱۴۲

[۴۹۱-۱ مخ ف م] ۱۳×۲۴ سم

آغاز؛ ... ان الابصار يكون اما بانطباع شبح المبصر في البصر واما
بوقوع شعاع من البصر على المبصر؛ انجام؛ برابر
خط؛ ستعليق، بي كا، بي تا؛ افتادگی؛ آغاز؛ مصحح، با
خط خوردگی؛ جلد؛ متوا، ۱۹۳ گ، ۱۹۱۹ سطر ، اندازه:

۲. تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۱۱۵۰ و ۶۵۳۵-ف
 آغاز؛ برابر؛ انجام؛ و الحسن حکم بنقاهم. للخبر المذكور. قال
 مسئلة الایمان لا يزيد ولا ينقص لانه لما كان اسمأً لصديق الرسول.
 خط: نسخه کهی؛ س. کا، س. تا؛ که؛ محسن؛ ۱۵ حار. داد؛ «بلغت

المقابلة والله الحمد» در جاهای دیگر هم دارد: «قبول و الله الحمد»
یا «بلغت المقابلة والله الحمد و المنة؛ مهر: محمد صالح» «اقل
العباد واحوجهم الى رحمة ربہ ابراهیم بن فتح الله بن محمد الواعظ

الحسني اصلاح الله شأنه و غفارله ذنبه، «كفى بالله بصيراً»؛ كاغذ:
سمرقدی، جلد: تیماج، ۲۰۶-۲۱گ، سطر (۸/۸۱)، اندازه:
۱۳×۲۲ سم [ف: ۲۱۶۷] و [قیلمها ف: ۳-۳۱۷۳] ۲. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۷۶۲۳

بی کا، بی تا [د.ث. مجلس]

نقد مسائل سیاسی و روابط خارجی دوره قاجار /

کوامت و سیاست / فارسی

naqd-e masā'el-e sīyāsī va ravābet-e xārejī-ye dowlat-e
ye qājār

سالهای است در تجزیه و تحلیل علل و عوامل ترقی دول و ممل

فرستگان نسخه‌های خطی ایران (فتخا)؛ جلد سی و سوم؛ به کوشش، مصطفی درایی؛ تهران

DIA 276271

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران / ۱۳۹۳

بحث دالجع به کلیات مربوط به کتاب می آورد. بنا به گفته کشف الظنون (۱۲۶۳/۲) شارح دارای دو شرح بر فصوص است. کتاب حاضر شرح مفصل وی می باشد.

آغاز: حمد الحمد أحق محمد الحق وأحمدها في مجتمع الصدق وأجمع مناهج المحقق المحقق وحق الحق أن يحمد بالآخر والآخر انجام: و خاتم الاولاء اجمعين و الحمد لله معاذًا ابدا لابدين الى يوم الدين

چاپ: تصحیح جلال الدین آشتیانی (مشهد، انتشارات دانشگاه مشهد: ۱۳۶۱)

[دنا ۸۸۲/۸ نسخه؛ کشف الظنون ۱۲۶۳/۲؛ فهرست کتب عربی و ایکان [۲۱۴/۱]

۱. ارد کان یزد؛ امام صادق؛ شماره نسخه: ۳۴۹
انجام: إنما هو هذا التعيين الشخصي لا الروح فيحقيقة الجوهرية
فأفهم قال سلام الله عليه ثم إن الله حرم عليه
خط: نسخ، بی کا، تا: قرن ۸؛ افتادگی: انجام؛ مصحح: نام کتاب و
مؤلف به خط حیدر بن علی بن حیدر علوی حسینی آملی در
بغداد به سال ۷۷۶ وقف بر صاحب الزمان؛ گگ، ۳۰ سطر،
اندازه: ۲۰۵×۲۷۷سم [ف: ۲-۸۵]

۲. قم؛ مرکز احیاء؛ شماره نسخه: ۱۳۱۵؛
آغاز: برابر

نسخه اصل: کتابخانه و ایکان - رم ۱۳۸۹؛ خط: نسخ، کا: عبدالله بن عیسی ارزنجانی، تا: ۲ جمادی الثاني ۷۲۵ق؛ مصحح، محسنی:
[۱۳۸-۶۹۵] [عکسی ف: ۴-۱۳۸]

۳. مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۱۳۹۴۴؛

آغاز: برابر؛ انجام: خمس و سبعین و ثمانمائه الهجریه
خط: نسخ، بی کا، تا: ۸۷۵ [رايانه]

۴. تهران؛ ملک؛ شماره نسخه: ۱۸۳۴/۱۸؛

شرح خطبه فصوص الحكم؛ خط: نستعلیق، بی کا، تا: قرن ۹ و ۱۰
کاغذ: سپاهانی، جلد: میشن قهوه‌ای، ۶ گگ (۳۴۹-۳۴۳)،
اندازه: ۱۸×۱۳ سم [ف: ۳۱۷-۵]

۵. تهران؛ داشکاه؛ شماره نسخه: ۳۴۳ و ۴۷۸۱-۵؛
آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ، بی کا، تا: ۱ شعبان ۹۸۹؛ کاغذ: سمرقندی، جلد:
تیماج سرخ، ۲۳ سطر (۱۵×۸)، اندازه: ۱۲ سمت [ف: ۳-۴۶۶] [فیلمها: ۱۰۶-۳]

۶. مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۲۹۳۶۷؛

آغاز: والعقل الاصل في المعهود لافي الموجود و لافي المشهود و
ليست في نفس الامر؛ انجام: ما هو على ما هو عليه في نفسه مقلب
مع الحق اوله في صور شونه.

خط: نسخ، بی کا، تا: قرن ۱۲؛ افتادگی: آغاز و انجام؛ ضمیمه
نسخه ش ۱۵۹۸۰ [رايانه]

خط: نستعلیق، کاتب = مؤلف، تا: ۱۲۵۸ق، جا: تهران (احتمالاً)؛
کاغذ: فرنگی الوان، جلد: تیماج سبز، ۱۶۱ ص، ۱۵ سطر، اندازه:
۱۱×۶ سم [ف: ۲-۱۸۲]

س شرح الفصوص > شرح فصوص الحكمة
س شرح الفصول > شرح مختصر القانون
س شرح فصوص الحكم > وجوديه

● شرح فصوص الحكم / عرفان و تصوف / عربی شـ.ـu fuşüs-il hikam

تلمسانی، سلیمان بن علی، ۶۱۰ - ۶۹۰ قمری

telemsānī, soleymān ibn-e 'alī (1214 - 1292)
وابسته به: فصوص الحكم = الفصوص؛ ابن عربی، محمد بن علی (۶۳۸-۵۶۰)

حاشیه‌ای بر کتاب فصوص الحكم محبی الدین بن عربی اندلسی است که به صورت «قوله، قوله» تنظیم یافته است. با اینکه این شرح در کشف الظنون گزارش یافته ولی بسیار کم نسخه بوده، که این نکته به علاوه نفاست و کهنه‌گی نسخه بر ارزش آن افزوده است.

آغاز: الحمد لله و سلام على عباده الذين اصطفى و خص من بينهم محمداً (ص) قطب محيطهم الذي بعهد الاكمليات و في آله وسلم؟

انجام: وعن ذلك عبر عليه السلام بقوله حب الى النساء و باقي الفص ظاهر من كلام الشيخ رضي الله عنه وهذا آخر الكتاب و الله يقول الحق.

[کشف الظنون ۱۲۶۴/۲؛ آغازنامه ۱۸۴/۲]

تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۰۶۱۳/۱

آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ کهن، بی کا، تا: غره شعبان ۷۰۳ق؛ اشعاری به خط محمد بن سعد گلشنی در جمادی الثاني ۱۰۲۳ق در یک و نیم صفحه؛ جلد: تیماج قهوه‌ای، ۷۸ گگ (۱-۷۸)، ۱۹ سطر،
اندازه: ۲۴×۱۶ سم [ف: ۱۳۱-۳۳۱]

● شرح فصوص الحكم / عرفان و تصوف / عربی شـ.ـu fuşüs-il hikam

حاتمی صوفی، مؤید الدین محمد، - ۷۰۰ قمری

hātāmī sūfī, mo'ayyad-od-dīn mohammad (- 1301)
وابسته به: فصوص الحكم = الفصوص؛ ابن عربی، محمد بن علی (۶۳۸-۵۶۰)

شرح مرجی بر کتاب «فصوص الحكم» ابن عربی است که شارح بنا بر اشارت شیخش صدرالدین قونوی تألیف کرده و در آغاز قصیده‌ای دالیه در مراتب تصوف و عرفان و مقدمه‌ای در چند